

**REGULAMIN SZKOLNEGO KONKURSU
LITERACKO-PLASTYCZNEGO DLA KLAS I-III
SZKOŁY PODSTAWOWEJ W JAWORNIKU
PT. „SZEŚĆ PÓR ROKU W POEZJI KS. JANA TWARDOWSKIEGO
– PATRONA SZKOŁY”**

Cele konkursu

1. Rozwijanie umiejętności plastycznych, kreatywności dzieci oraz wrażliwości artystycznej dzieci.
2. Przedstawienie przez dzieci ilustracji z wybranego wiersza ks. Jana Twardowskiego za pomocą dowolnej techniki plastycznej.
3. Kształtowanie wyobraźni uczniów poprzez tworzenie różnorodnych prac plastycznych na określony temat.
4. Promowanie osiągnięć uczniów uzdolnionych plastycznie.

Informacje ogólne

1. Organizatorem konkursu jest Szkoła Podstawowa w Jaworniku.
2. Konkurs rozpoczyna się 22.12.2023 r. i trwać będzie do 26.01.2024 r.
3. Prace należy przekazywać wychowawcom klas w nieprzekraczalnym terminie do 26 stycznia 2024 r.
4. Rozstrzygnięcie konkursu nastąpi podczas uroczystej akademii z okazji święta Patrona Szkoły Podstawowej w Jaworniku.
5. Temat prac konkursowych: „Sześć pór roku w poezji ks. Jana Twardowskiego – patrona szkoły”.
6. W konkursie biorą udział dzieci klas I-III Szkoły Podstawowej w Jaworniku.

Warunki uczestnictwa w konkursie

1. Praca konkursowa ma być pracą plastyczną wykonaną wyłącznie w formacie A3, dowolną techniką płaską: (farby plakatowe, akwarela, rysunek kredką, ołówkiem, wyklejanka itp.). Dopuszcza się tylko prace wykonane na papierze.
2. Prace przekazane na konkurs muszą być pracami wykonanymi samodzielnie przez dziecko pod kierunkiem nauczyciela lub rodzica.
3. Każda ilustracja przedstawiająca wybrany element przyrody powinna zawierać tytuł będący cytatem z wiersza ks. Jana Twardowskiego.
4. Organizator zastrzega sobie prawo do wykorzystania prac w celu promocji konkursu oraz Szkoły Podstawowej w Jaworniku.
5. Oceny prac dokona komisja szkolna powołana przez Panią Dyrektor.
6. Każda praca powinna być opatrzona metryczką (naklejoną na odwrocie pracy): imię i nazwisko, klasa oraz tytuł lub cytat z wiersza do którego została wykonana praca.

Wyniki konkursu i nagrody

1. Komisja powołana przez Panią Dyrektor wyłoni spośród przekazanych prac laureatów konkursu.
2. Kryteria oceny prac: samodzielność wykonania pracy, pomysłowość (0-3pkt), walory estetyczne (0-3pkt), oryginalność (0-3pkt), zgodność pracy z tematem (0-3pkt), walory artystyczne jak: kompozycja, gama kolorystyczna, technika wykonania (0-5pkt).
3. Ogłoszenie wyników nastąpi na stronie internetowej szkoły.
4. Wyłonieni w konkursie plastycznym laureaci zostaną o tym fakcie powiadomieni przez wychowawcę klasy.
5. Autorzy nagrodzonych prac otrzymają dyplomy i nagrody.
6. Decyzje komisji konkursowej są ostateczne i nie przysługuje od nich odwołanie.
7. Prace nie spełniające wymogów regulaminowych, nie będą brały udziału w konkursie.
8. Dane osobowe uczestników pozyskane są wyłącznie do celów konkursu i nie będą udostępnione podmiotom trzecim.

Uwagi końcowe

1. Wyniki konkursu zostaną opublikowane na stronie internetowej szkoły oraz w czasopiśmie parafialnym *Biały Kamyk*.
2. Laureaci zostaną zaproszeni na uroczyste wręczenie nagród podczas akademii. Prace zgłoszone do konkursu nie będą zwracane autorom.
3. Udział w konkursie jest równoznaczny z akceptacją regulaminu.

Załącznik do Szkolnego Konkursu Literacko-Plastycznego dla klas I-III

*****

Sześć pór roku

Jest w Polsce sześć pór roku
chyba więcej nie ma
przedwiośnie
wiosna
lato
dwie jesienie
jedna ze złotem ucieka
w drugiej kalosz przecieka
i zima

***

Za wiosnę

Za wiosnę lato jesień deszcze i zimę
za to co się nie udało
za rozpacz w kratkę
za dziwaczka co zakwita kiedy leje
za to że roże śmieją się kolcami
za to że się marszczy
najpierw ciało potem rozum a na końcu serce
za to że po Annie Jagiellonce
został tylko jeden kubek
za postęp i każdą nowość
co się starzeje jak babcia
za miłość niewzajemną za nic
Bóg zapłać

***

W marcu

W marcu pojawia się
gawron
sroka
czajka
puszczyk
czapla
postkomunistka towarzyszka wrona
tylko Boga nie widać
nie chce niewierzących denerwować

***

Choćbyś

Choćbyś oczy przymknął
w marcu się nie ukryją
sikory łączące się w pary
szpaki jeszcze z żółtym dziobem
makolągwy mniejsze od wróbli
zięby co spadają z południa
z niebieską głową i szyją

***

Tylko

Tylko sześć pór roku
a tyle się zmieści
kukułka na wiosnę
czajka co w marcu się zjawia
a w lipcu odleci
buty mokre od deszczu
rak ciemnoniebieski
a potem czerwony
buk gładki obojętny
że się mrówka gniewa
dąb co się zwała
ważka co przetrwała
poziomka za mała żeby się uklonić
dusza stale zdumiona
wielkim smutkiem ciała
i cisza taka
jak kropka po śmierci

***

Chwila

Nie godzina - bo to za dużo
kwadransu nawet nie trzeba
jedna chwila prowadzi do nieba
wiosną, latem, jesienią, zimą

***

Zapomni

Zapomni o mnie ten kto wiersze czyta
zapomni księżyc tajniak
fiskus i kobieta
pies co mą głowę poświęconą lizał

i ten co dał mi liść jeden
oderwany z krzyża
zapomni lipiec sierpień
pamięć niezawodna
mewa śmieszka i kokoszka wodna
każdemu rośnie
nareszcie szczęśliwa
niezapominajka która zapomina

***

Z pliszką siwą

Śmierć miłości potrzebna
jak sól ją utrwała
ukochani umarli są z nami już blisko
w śnie na palcach podchodzą
czytamy ich listy
dopiero po rozstaniu pamięta się wszystko
jak pachniał orzech suszona lawenda
jak wujek kochał ciotkę w pamiętniku
bawił dowcip o kuchni z widokiem na cmentarz
spotkanie we dwoje nad wodą zieloną
w milczeniu to jest wtedy gdy wstydzi się słowo
z pliszką siwą co podgląda na wysokich nóżkach
nad Narwią zwał ją starą panną młodą
Boga się nie udowadnia
Boga się poznaje
po tym że serce pęka i świat nie ustaje
choćby wieś na której można pokochać króliki
życie miłość umniejsza znieważa odbiera
śmierć ocala na zawsze i teraz

***

Za wszystko

Za wszystko dziękuję
Za spokój i trwogę
Za to, że nie rozumiem
I odejść nie mogę
Za to że nas łączą nie poznane ręce
Za jedną jeszcze jesień by pokochać więcej
Uratuje, otworzy parasol nade mną
Posłuszeństwo, co prowadzi w ciemność

***

We wrześniu

Cóż że dokuczył tamten czy ten
we wrześniu
przylatują kawki ze wschodu i północy
dojrzewają orzechy włoskie
zakwita różowy zimowit
świstak zapada w sen

***

Druga jesień

Druga jesień – szósta pora roku
złoto płacze przy spadaniu z drzewa
smutek jest jak diabeł
ma swoje stąd dotąd
wszystko jak należy w wymierzonym czasie
łzy się nawet śmieją kiedy są za duże

nie wyj z żalu głuptasie

***

Więcej

Więcej niż wiosna, bo zmarły chrabąszcze
więcej niż lato, bo wyrosły grzyby
więcej niż zima, bo śmierć się zaczyna
miłość większa i mała
wariatka ta sama

***

Śnieg

Dlaczego chciałbyś rozplakać się w śniegu
cieszyć się nagle
jak gąsior wśród gęsi
deszcz- to swojak rodak od nieba do ziemi
śnieg przychodzi do nas ze świata innego
leczy nerwy za darmo
lepi z ciotki anioła
nie pamięta złego

***

Zimą

Zimą przylatują z północy
jemiołuszki, gile, czeczotki
podrzucone sierotki
do Polski ciepłej ciotki
sarny obgryzają kory drzew
w lutym dzięcioł zielony
bawi jak cudzy grzech

***

Taki mały

Grudzień choinka
osiół zaszczycony
wół zarozumiały
tylko Bóg się nie wstydzi
że jest taki mały

***

(Zając bieleje)

Zając bieleje
by nie zginąć w śniegu
żuk zielenieje wśród traw
by śmierć nie dosięgła
latem niebo błękitne dla samego piękna
ile uroku w tym co niepraktyczne

***

W grudniu

W marcu przylatują zięby
każda nie większa od wróbla
w maju mignie wilga jak w niebieskim fartuszk
dziewczynka
w październiku czernieją szpaki
w grudniu kocha
podaje nam ręce
na śmierć grzecznie ubrana choinka

***

Jest

Po wiosnie lato
Po lecie jesień
Po jesieni zima umiera
Co z Panem Bogiem?
Jest teraz

***

Piszę

Piszę to co widzę niczego nie zmyślam
żurawiom rosną nogi wciąż szybciej niż skrzydła
kruk buduje dwa gniazda by było na zmianę
olcha czarna liście porzuca zielone
stokrotka ma czasem płatków dziewięćdziesiąt osiem
jak Platon nas kocha każde zwykłe prosię
Niewidzialny mnie niesie jak kurczę niemrawe
psy nie wyją - to znaczy że dziwią się same
późno już czas na pacierz
zapomnij mnie amen